

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicat

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N°. 287.

Luni, Marți 23 Decembrie.

1886.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Ianuarie 1887 st. v., se va începe un nou abonament, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitorii ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
„ șase „ 6 „
„ un an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci
„ șase „ 20 „
„ un an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cupon numărul fâșiei sub care au primit dijarul.

Domnii cari se vor abona din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașov, 22 Decembrie 1886.

Ce contrast între păreri și reflexiunile corifeilor nației maghiare la începutul anului nou! Unii vedu situațiunea într-o colorie câtă se poate de posomorită și sunt nemângâiați, că lucrurile au trebuit să ajungă la atâta.

Ceialți vedu și ei cerul înorat, der bucurându-se în interiorul lor de viața ce o duc, nu vor să credă nicidecum în pericolul ce amenință, ci și dicu: vor trece și acești nori, cum au trecut alții.

Cei dintâi sunt bărbații independenți. Ei sunt mai înclinați spre pesimism ca opoziționiști, der cu toate acestea pesimismul lor este în cea mai mare parte motivat printr-o espunere a faptelor, până la un punct oarecare mai sinceră și mai obiectivă.

Cei din urmă sunt oamenii dela putere, cari se bucură de favorurile momentului și sunt prin urmare eo ipso înclinați spre optimism. Încă niciodată cei cari s'au bucurat de putere n'au fost în stare să cuprindă în totă estinderea lui pericolul, ce i-a amenințat cândva cu căderea.

Intr'unu mod foarte bătător la ochi s'a manifestat optimismul celor din partida guvernamentală cu ocasiunea obicinuitelor gratulari de anul nou, ce le-au adus alaltaeri membrii partidei tisaiste șefului lor și presedintelui camerei.

Pe Tisza l'a salutat în numele partidei, Anton Zichy.

„Ești conducătorul, ești mândria noastră — îi dise el — „te vom sprijini ca pe un iubit amic și ca pe un probat șef. Sunt mulți, cari îndată ce se ivesc pe firmament puțin nor cred, că niciodată nu se va mai face vreme bună, cari măresc necazurile noastre, pentru ca să producă consternare, cari pentru că ei înșiși tremură de frig vreau să facă pe oameni să credă, că coja pământului s'a răcit și că evaporul a înghețat. Noi totdeauna ne-am ferit de acest pesimism și îndreptându-ne privirile asupra ta cu neștrămutată încredere, suntem liniștiți despre aceea, că precum înainte cu zece ani ai aflat copcia sigură, care a legat trecutul tău cu prezentul, așa nu va scăpa din mâinile tale nici acel fir, care va lega erași mai strâns prezentul cu viitorul...“

Și ce a răspuns la toate acestea Tisza Kalman? Fost el în stare ca șef al guvernului, care de doisprezece ani aprăge conduce afacerile țării, să arate fapte, prin cari să justifice optimismul partisanilor săi?

Nu le-a putut arăta nici unul. Le-a vorbit numai de situațiunea esteriă. Le-a spus că, de când a vorbit în cameră despre această situațiune, nimic nu s'a întâmplat ce ar pute

sdruncina speranța exprimată atunci, că pacea lumii se va pute susține.

Și'n adevăr nu le putea cauza omenilor săi, cari gustă adî dulceața puterii, o mai mare plăcere decât făcându-i să speră, că toate vor rămâne cum au fost, că nu va urma așa curențu teribila sguuire ce le spria somnul pesimiștilor.

Dacă pacea se va susține, atunci deadragul să fii tisaist, de-a dragul să lucrezi la marea problemă, ce și-au ales o acești fericți omeni, de a face din totă țera o turmă și un păstor.

A mai vorbit d. Tisza și de iubirea de patriă, s'a provocat la Deak, care a dist că și iubesc patriă mai mult decât urăsc pe contrarii săi.

Frase frumoșe, der în ziua de adî au scădut cu totul în preț. Nu mai crede nimeni vorbelor, nici chiar poporul unguresc, căci simte fiacare Ungur deosebirea între timpurile lui Deak și între stările de adî, după doisprezece ani de guvernare a lui Tisza.

Deak și omeni lui mai aveau cel puțin conștiința, că în această țera mai trăesc afară de Unguri și alte popore, cari reclamă și ele câtă de puțină îngrijire din partea guvernului.

Astăzi? Nici amintire nu se mai face de naționalități, par'că ar trăi în țera acesta numai d. Tisza cu bugetivorii săi.

Intr'aceea încrederea grozavă, ce o au acestia în șeful lor, nu va schimba întru nimic serioșitatea situațiunii, și cu câtă este adî mai mare optimismul celor dela putere, cu atât mai amară le va fi trezirea din traiul fără grijă și fără calcul, ce-l duc.

Reflexiuni de anul nou.

Diarele unguresc aduc articuli posomorți de anul nou. „Pesti Naplo“ o spune curat, că acum Ungurii n'au să mai aștepte din complicațiunii decât numai rău, pe când mai nainte tocmai dela complicațiunii așteptau scăpare. Cât pentru situațiunea interioară, o găsește cu totul desperată. Etă ce reflexiuni face „Pesti Naplo“ în numărul său dela 1 Ianuarie st. n.:

„Cu ochi posomorți privim asupra orizontului înorat, ce acum, în pragul anului nou, se întinde înainte noastră, și numai cu glas slab cutezăm a pronunța obicinuita felicitare: vă doresc an nou fericit!“

„Căci în adevăr, singuraticii pot să aște fericire totdeauna și sub orice împrejurări, der ore poate-ne da nouă mângâiere împrejurarea, că se află indiviți, pe cari stările publice nu i ating și cari, legați fiind de bucuriile celui mai apropiat prezent, nu caută în viitor?“

„Norocul singuraticilor — scrie br. Iosif Eötvös — nu depinde totdeauna dela norocul obștei comune. Precum riadunea își formază adese ori cuibul său între ruine, și lângă părețele, care în tot momentul amenință a se derima, își nutrește în lince pui săi; precum la pola Vesuvului infloresc rose și se coc struguri în timp ce vârful muntelui aruncă metale topite și petrii: astfel singuraticii pot să fi liniștiți, indestulți, ba chiar și fericți în mijlocul celor mai mari suferințe ale statului. Părețele pot să cadă și pot să turtască cuibul, lava pot să se îndrepte cursul său tocmai p'acolo, unde este rosa și vița de via; der până când acesta nu s'a întâmplat, pân' atunci paserea, rosa și vița de via, neprevădend pericolul, se desvoltă în pace, fiacare în modul său; și astfel individul pot să guste în pace puținul său noroc, și incunjurat de ori ce pericole patria în care trăesc.“

„Eötvös are dreptate, și dacă sunt și de aceia, cari sciu să fi fericți și norocoși și'n mijlocul necazurilor patriei lor, — fiă. Der ca nu numai singuraticii, ci mulți și numeroși să fiă aceia, cari numai pentru aceea să nu voiescă să vedă pericolele ce amenință patria, pentru ca ei să potă fi fericți și norocoși, — acesta n'am vrea să se întâmple.“

„Măcară — durere — la noi, pote cu puține excepțiuni, acesta să întâmplat. Nu vreau să vedă nevoile țerei și ale națiunii nici chiar aceia, cari le pricinuesc. Dacă însă sunt siliți totuși a-le vedă, se mângâie, că alții ar fi pricinuit și mai mari nevoi și că lor li se cuvine încă merit și recunoștință, fiind-că n'au lăsat să devină și mai mare calamitatea.“

„Der ce folosescă această înșelare de sine? Ce folosescă mângâierile amăgitoare? — Țera noastră nu este încungurată de mare, ca Anglia; — nouă nu ne stă în putință a privi și a aștepta cu nepăsare până când calamitățile de sine vor dispără. Pentru că noi ne aflăm situați în drumul de țera alu evenimentelor lumii, și dacă nu vom fi câtă se pote mai trezi, vor năvăli asupra noastră evenimentele.“

„Fost au timpuri, când în interior am trăit în cele mai triste vremuri, der am avut solidaritate națională, am avut voință și abnegațiune, — și nu numai cu încredere, ci cu speranțe îndreptățite și adevărate am privit asupra complicațiunilor esterne, așteptându dela acestea întorcerea situațiunii noastre spre bine. Și nici nu ne-am înșelat în speranțele noastre.“

„Desastrele Austriei din anii 1859 și 1866 n-au câștigat nouă constituțiunea și independința politică.“

Der ore astăzi putem privi cu încredere și cu speranță la complicațiunile esterne, când printr'insele numai de a pierde avem, er de a câștiga nu?

„Der complicațiunile esterne se îngămădesc ca și nisce întunecoși nori de perire și nu ne stă 'n putere nici a fugi din calea lor, nici a-i imprăștia.“

„Logica situațiunilor sforțate pretinde, ca noi insine să sporim aceste complicațiuni. Acea politică de pace, pe care am urmat-o până acum, — a cădut. Dilemele în car am ajuns nu le putem lăsa să crească. Prin fiacare negociare am devenit mai slab. Și dacă voim să continuăm mai departe negocierile, ne vom fi bătut fără de răboiu. Toate pagubele unei bătăi trebuie să le suportăm împreună cu rușine și fără nici o laudă.“

„Vedem încă ce i drept ultimele încordări ale bătrânului împărat german și ale îmbătrânitului său cancelar pentru susținerea păcii: însă până când ore 'i va succeda acesta?“

Și chiar dacă ar succeda pe câtă timp împăratul Vilhelm trăesc încă: der ore împăratul Vilhelm până când va trăi?

E de înțeles, că bătrânul domnitor german nu vră să pună în joc printr'un răboiu marile succese ce le-a dobândit, și se pote pricepe, pentru ce Bismark nu iertă a se schimba pozițiunea actuală a Europei, în care Germania predomină.

„Toate acestea se pot înțelege: pentru că ori batem noi pe Ruși, ori ne bat Rușii pe noi, politica germană are să socotescă c'un nou factor. Și din această forțe naturală urmeză, că dacă așadără răboiul dintre noi și Rusia nu s'ar pute evita, acest răboiu n'ar pute să fiă un răboiu localizat, ci fiă la început, fiă la mijloc, fiă la sfârșit, negreșit ar duce la o conflegatiune europeană. Pentru că Germania nu ar pute lăsa, ca după răboiu partea învingătoare să aște, o Franță pregătită și odihnită.“

„Se pote așadără profeti, nu din stelele cu codă ci din desvoltarea faptelor, că norii răboiului se îngămădesc și se apropiă și acesta totdeauna produce o simțire de intristare. Pentru că eventualitățile răboiului niciodată nu se pot calcula. Aici într'a adevăr: omul își propune și Dumneșu dispune...“

„Așadără anul nou, în care pășim, este încărcat de critice evenimente și ne provocă la serioșitate și ne pricinuesc mare bătaia de cap pe toate terenele. Și ar trebui să ajungem sörtea Bisanzului, dacă încă și acum ne-am trudi numai cu conjugarea vorbelor neregulate, după ce primejdia e deja la portă.“

Bogația Franciei.

După statisticele publicate acum în urmă, ecă porțiunea în care bogăția Franciei a crescut dela 1789 încoce:

În 1789, bogăția Franciei a fost evaluată la 38

miliarde, împărțite ast-felū: capitalū fonciarū ruralū 21 miliarde, capitalū fonciarū urbanū 7 miliarde, capitalū fonciarū mobiliarū 10 miliarde, totalū 38 miliarde. In 1815, ea represinta 45 miliarde: capitalū fonciarū ruralū 28 miliarde, capitalū fonciarū urbanū 8 miliarde, capitalū fonciarū mobiliarū 11 miliarde, totalū 45 miliarde. Crescerea fusese cu totul rurală. Dela 1815 până la 1826, grația păcii, capitalizațiunile se urcară la 71 miliarde, pentru a ajunge, dela 1820 până la 1883, la 155 miliarde. Bogăția deci în Franca dela 1826 la 1883, adecă în 57 ani, s'a întreitū. Nefodată progresiunea n'a fostū mai mare ca dela 1874 la 1882, mai cu sēmă pentru capitalulū mobiliarū, cu tōtă crisa financiară dela 1883 și concurența americană. In 1883, progresiunea este de 9,818; dēr in 1884 situațiunea a fostū ca in 1882.

Comparațiunea acestei bogății cu bogăția altorū state stabilece următorele: 1. Că in 1789, Franca era mai bogată de câtū Englitera; 2. Că in 1815, situația Englitei era mai bună de câtū a Franciei; că in 1842 această situațiune s'a schimbatū în favōrea Franciei, apoi in 1864, în favōrea Englitei, esistândū încă și'n 1875, și schimbându-se in urmă érășī în favōrea Franciei; 3. Că, cu tōte evenimentele din 1870—1871 și greutățile noului guvernū, bogăția a crescutū mai multū în Franca decâtū în Englitera in perioda dela 1871—1874.

SCIRILE DILEI.

O fōiă din Viena istorisese următorele anecdotă, ce o reproducemū după „Budapester Tagblatt“: „Inainte de a se incepe războiulū vamaļū, contele Kalnoky nu era de locū dispusū să rupă legăturile comerciale cu România. Contele Széchenyi stăruia mereu pre lângă ministrulū de esterne, arătându-i pericolulū din partea exportului de vite din România. In sfērșitū își perdū ministrulū Kalnoky răbdarea și dīse contelui Széchenyi: „Ce'mi pasă mie de boii d-tale?“ Contele Széchenyi s'a ridicatū câtū e de mare și răspunse: „Eu, Excelență, eu sunt aici pentru boi!“ Ce efectū a avutū acestū răspunsū asupra contelui Kálnoky, nu se scie, dēr e faptū, că in cepēndu-se războiulū vamaļū cu România, Ungaria a fostū de totū nepregătită, ér industria ardelenescă nu a pututū primi din partea guvernului nicī celū mai micū ajutorū, și nicī n'a primitū până in đīua de astăzi, apoi mai târđiu a vēđutū contele Széchenyi, că s'a întrepusū prea de timpuriu pentru boi“. — Darū de anulū nou.

Lui „P. Ll.“ i se scrie din Caransebeșū, că primarulū de acolo Damianū Dascalu, e trasū in cercetare disciplinară de către adunarea generală orășenescă la propunerea comisiunei de controlū și in același timpū a fostū suspendatū din postū. Nu scimū cum vorū fi stândū lucrurile la primăria, dēr atāta scimū, că Ungurii de acolo de multū timpū rēstōrnă pământulū, ca să paralizese totalū pe Romāni și să le ia din mână conducerea afacerilorū orașului.

Privitorū la corespondența din Făgărașū apărută in Nr. 280 alū fōiei nōstre despre părintele G. F., ni se trimite totū de acolo o apērare a părintelui G. F., in care se đice, că alte ocupațiunī, pe lângă preoția, nu dragū capacitații de a fi membru comitatensū; afară de acēsta, preoții nōstri in multe părți au venituri nesuficiente, prin urmare suntū siliți a se ocupa și cu altele. Preotulū G. F. a fostū alesū, fiindū că alegētorii au avutū incredere in dēnsulū. — N'avemū nicicū nicī in contra alegerei, nicī in contra altorū ocupațiunī pe lângă preoția. Vorba e, că in casulū din urmă, pentru cele-

alte ocupațiunī preotulū se aibă unū ajutorū, care să i ingrijescă de ele, așa ca preotulū să lipsescă câtū mai rarū din parohia, pentru că se potū ivi casuri neprevēđute.

Ni se scrie din Bozovici, că invēțătorulū scōlei comunale de acolo, Romānū cu păcate, după ce s'a deschisū scōla, ca să nu rămānă golă, indemna poporulū să-i trimētă copii la scōla unгурescă cam cu următorele cuvinte: Celū ce-și đă copii la șcōla comunālă se fericesce, copii vorū ajunge „domni“, nu vorū mai trebui să muncescă cu sapa și cu lopata ș. a. In urma acestorū „profetice“ cuvinte, toți Ţigani din Bozovici și-au trimisū copii la scōla comunālă, ca să ajungă „domni.“

După cum comunică „B. H.“, la 26 Decemvre n. petreceau in Teresiopolū 18 husari din scōla de brigadă in cărciuma lui Hevez. Vinulū curgea și husarii remaseră curēndū fără nicī unū banū. Cerură să le dea cărciumarulū vinū de datoriă, dēr acesta refusă, și avea temeii să nu le dea. Husarii nāvāliără atuncī asupra cărciumarului și-lū bătură cumplitū. Cu capulū sângērândū isbutū să scape omulū, căci ar fi fostū omoritū. Husarii rămaseră acum stăpāni in casă, scōseră celū mai bunū vinū din pimniță, beură și cântară, spārgēndū și sfārīmāndū in același timpū totū ce putură. Afară 'n stradă se adunase o mulțime de poporū ascultāndū la sgomotulū infernalū din cărciumă. In fine cărciumarulū sosi cu 40 de polițiști, cari încungiurără casa, ducēndu-se o parte din ei in casă ca să provōce pe husari să iasă afară. Dēr husarii scōseră săbiile și acum incepu o strașnică bătăia, in care se đice că s'ar fi impușcatū și cu carabinele. Unū husarū rămase mortū, mai mulți husari și unū numērū de polițiști fură greu răniți. S'a pornitū cercetare.

In 8 Ianuarius n. 1887 se va da in sala hotelului Nr. 1 unū balū alū studențilorū gimnasiului honterianū. Inceputulū la 8 ore sēra. Biletele: 1 fl. 50 cr. de persōnă, totū așa locuri numerotate pe galeria 1 fl. 50 cr., se găsesc in librăriile H. Zeidner și Succesorii lui Dressnandt. Venitulū curatū se întrebuintēză pentru scopuri scolare.

Corulū vocalū romānū din Biserica-Albă arangiază pe sēra de St. Vasiliu, in 31 Decemvre (12 Ianuarie) 1887 a. c., o producțiune in salele „Burgului“ din Biserica-Albă, la carea pe lângă piese de cantū se va produce și piesa teatrală „Cinel-Cinel“ de Alecsandri; apoi inainte de meulū nopții se vorū da 3 tablouri și anume: „Fata lui Iefta“ din istoria biblică a lui Doree, apoi „Psyche in templulū roselor“, de Paulū Thumann și in fine „Simboliculū anului vechi și nou“. Se face deci atentū on. publicū de prin provinciă ca să imbrățiseđe întreprinderea acestui corū vocalū, carele n'a cruțatū nicī bani nicī ostenelă pentru d'a face o sēră plăcută și cu caracterū romānescū. — Corulū vocalū romānū din Biserica-Albă.

Vinerea trecută s'au schimbatū in guvernulū romānū și celū englesū, ratificāriile convențiunei comerciale încheiate in România și Englitera.

La 1 Ianuarius, împēratulū Vilhelm alū Germaniei și-a serbatū jubileulū de 80 ani de când sersesce in armată.

Scrierea D-rului K. Pröhl: „Luptele Germanilor in Austria pentru esistența lorū națională“, este oprită in Austria.

Manifestațiunile Grāniterilorū.

Adresa Grāniterilor din cercul Rodnei.

(Urmarea subscrierilorū la adresa de aderare și recunoscință către d-nii Dānilă Lica și Gavrilă Manū.)

G. Sfrangeu, Lar. Ciocanū, Anchid. Luciu, Gerasimū Siomenteanu, Alexandru Ianoșiu, Giorge D. Borgovann, Vlasă Beuția, Isipū Lazaru, Romanū Bāsnogū, Ioanū Musteția, Alexandru Șotu, Tenase Jarda, Maței Jarda, Davidū Resvanță, Grigore Utalea, Vasile Utalea, Clement Jarda, Ioanū Spaimacū, Donisa Andrei Benția, Ilie Spaimacū, Leonte Onea, Filimonū Costanu, Ionū Mutulū, Andrei Mislilulū, Sionionū Jarda, Andrei Lupșiorū, Sionionū Haliță, Ionū Haruția, Ilie Ogăgāu, Lazarū Costanū, Alexandru Cordoșiu, Iacobū Antonū Puiu, Filimonū Bulția, Ioan Bambulea, Romanū Ogăgāu, (subscriși prin Șorobetea).

Grāniterii din comuna Iva-mare: Ieronimū Slāvōcă preotū gr. cat. Ioachimū Mureșianu proprietarū, Vasile Lăzărutū, Ioanū Iftode Hanganu, Leonū Tomegia, Ilarie Galesiu, Ioanū Tomegia, Leonū Tomi, Ioanū Constantinū, Trifonū Baca, Cosma Someșianū, Doroftei Doboșiu, Ioanū Doboșiu, Cosma Galeșū, Stefanū Sasu, Procopiu Moldovanū, Ioanū Cat. Slāvōcă, Danilă Galanū, Procopiu Galanū, Trofimū Coceritū, Mihailū Slāvōcă, Florean Lupșaiu, Zaharie Galeșiu, Martianū Cānurici, Marcu Tomi, Donisa Cātuna, Sidorū Galanū, Ioanū Cātuna Galeșiu, Iacobū Boca, Nicolae Boca, Ioanū Androne, Iosifū Boca, Ioanū Berenge, Constantinū Galanū, Pavelū Galanū, Sionionū Galanū, Marcu Slāvōcă, Vasile Slāvōcă, Clemente Slāvōcă, Ioanū Gr. Galeșiu, Iacobū Tomuția, Petru Alboiu, Terente Alboiu, Ioanū R. Androne, Pamfuru Androne, Ioanū Boca, Dumitru Berenge, Alexandru Berenge, Samoilū Berenge, Zaharie Berenge, Tanase Berenge, Eremie Bindilulū, Iftene Bidiuganu, Pavelū Bidiuganu, Iacobū Bizomu, Alexa Boca, Zaharie Bizomu, Gerasimu Boca, Toaderū Boca, Alexiu I. D. Boca, Iosifū Boca, Faca Boca, Nicolai Boca, Martianu Boca, Nicita Boca, Procopiu Bosga, Alexiu Bugnariu, Orofrimū Brusiu, Toaderū Cira, Vasile Dare, Procopiu Bosga, Constantinū Buburuzanū, Filipū Boca, Clementū Bugnariu, Ioanū Cira, Silvestru Dare, Doroftei Dare, Iacobū Cira, Gerasimū Bugnariu, Gregoriu Buburuzanū, Timoftei Dobosiu, Zaharie Dare, Toaderū Festilă, Gregore Eremia, Iacobū Galanū, Dionisiu Dobosiu, Procopiu Dare, Cornila Dare, Vasile Dobosiu, Martianū Galanū, Ionū Dobosiu, Giorgiu Dare, Dumitru Feștilă, Ionū Galanū, Constantinū Feștilă, Samoilū Dobosiu, Ilie Dare, Ionū Dare, Tanase Dobosiu, Cosma Dobosiu, Petru Dobosiu, Ionū G. Feștilă, Clementū Galanū, Iacobū Galanū, Leonū Galanū, Danila Doboșiu, Ionū Doboșiu, Cornila Doboșiu, Scridonū Doboșiu, Luca Galanū, Niță Galanū, Pavelū N. Galanū, Atanasiu Galanū, Martianū Dobosiu, Terente Doboșiu, Iosifū Doboșiu, Gregore Doboșiu, Mihailū Galanū, Gerasimū Galanū, Stefanū Ionașcu, Terente Ionașcu, Paramonū Ionașcu, Dumitru Ionașcu, Nicu Gondorū, Terente Gondoru, Larionū Gondoru, Oprea Hanganū, Zaharie Hanganū, Avacomu Galesiu, Terente V. Galesiu, Danilă Galesiu, Nechită Galesiu, Filipū Griga, Tōderū Griga, Onisimū Gōjōie, Zaharie Hanganū, Domide Ionașcu, Procopiu Hanganū, Vasile Gōjōie, Mironū Griga, Larionū Griga, Avacomū N. Galesiu, Terente Galesiu, Natu Galesiu, Larionū C. Griga, Martianū Hanganū, Ionū Hanganū, Clementū Galesiu, Arsentu Galesiu, Stefanū Galesiu, Ionū Galesiu, Iovulū Galesiu, Constantinū Galesiu. (Subscrierile vorū urma.)

Atentatul contra d-lui Brătianu*

(Continuarea ședinței dela 17 Decemvre.)

Urmare la Interogatorulū lui Stoica.

Intrebare: Ai spusū d-ta că ai să tragī 5, 6 focur in D. Brătianu până celū vei omori? — Răspunsū: Ași fi nu sciamū eu, că decă oiu trage unul și totū mă prinde. — I. Apoi atuncī cum te-ai expusū, că vēđuseși cu o' đī inainte, cum d. prim-ministru umblă pe strade, cu omēni după d-lui. — R. Da, vēđusemū, dēr imi spusese d. Oroveanu, că are să sară poporulū să mă scape. — Aci d. procurorū generalū cere să facă și d-lui câteva întrebări lui Stoica.

D. procurorū: Ce ai spusū când te-a prinsū d.

*) Estrasū din „Națiunea“.

FOILETONU.

Romānii Macedonenī.

Lipsca, 30 Decemvre 1886.

In societatea studențilorū de aici, cari se ocupă cu filologia nouă, a ținutū domnulū Weigand in đilele trecute, in fața unui publicū alesū și numerosū, douē discursuri fōrte interesante despre Romānii macedonenī. Permitū, că ori care Romānū are datorința d'a se interesa de trista sōrte a frațilorū săi macedonenī; de aceea credū că nu e de prisosū a împărțăși pe scurtū și cetitorilorū fōiei nōstre cuprinsulū discursurilorū amintite. — Dēr inainte de acēsta să împărțășescū ceva despre persōna d-lui Weigand.

D-lū Weigand e unū tinerū de bună speranță. Dēnsulū și-a alesū dintre limbile neolatine, ca specialitate, pe aceea a Macedo-Romānilorū. După ce a scrutatū in drēpta și in stānga după isvōrele necesare studiului său, s'a hotărītū să întreprindă insuși o călătoria deocamdată in Tesalia de nordū și Macedonia de sud. Scopulū dēnsului a fostū să studieze la fața locului pe poporulū macedonenū, ca astfelū cercetările sale filologice să corespundă pe deplinū vastelorū pretențiunī ale

sciinței de ađi. Zelulū și interesulū, ce-lū are dēnsulū pentru studiulū său, a invinsū multele greutatei împreunate cu o călătoria in peninsula balcanică.

Pe spesele proprii, de multe ori cu pericolulū vieții, ceea ce nu e o raritate prin aceste țeri puțin umblate, a muncitū D-lū Weigand, de o parte, ca să-i satisfacă nobilulū dorū de sciință, ér de altă parte, — cum s'a esprimatū singurū, — ca să facă cunoscutū lumei marī unū poporū romanicū, care până acum și invēțătorilorū abia numai după nume le e cunoscutū, deși pōte juca in viitorū unū rolū insemnatū inre popōrele atātū de amestecate din peninsula balcanică. Negreșitū, că și noi studenții de aci n'am pregetatū a-i fi câtū se pōte de prevenitorī. După ce in Bucuresci și-a luatū informațiunile necesare dela d-lū Hașđeu și dela Apostolū Mārgāritū, a trecutū Dunărea și a începutū astfelū nobila sa călătoria. Dintre multele greutatei, cu cari a avutū dēnsulū să lupte, și de cari va veni vorba și in discursuri, nu potū să nu accentuezū chiarū aici una pentru notorietatea ei:

D-lū Weigand a cerutū dela autoritățile grecesce pe baza unei recomandățiunī, ce i-o dase unū vice-consulū germanū, unū pașaportū pentru Tesalia de nordū și Macedonia de sud. După multū hirū — mir, Grecii

i-au datū unū pașaportū falsū, pentru o direcțiā cu totul contrarā. Causa amānării și a falsității pașaportului e presupunerea Grecilorū, că d-lū Weigand călătorește la indemnulū Romānilorū, ca să agiteze și astfelū să-i cam deștepte din sarbedele iluziunī, că câtū de curēndū vorū grecisa pe Macedo-Romāni și astfelū vorū crea multū dorita „Grecia mare“. Abia târđiu s'au induplecatū „fricoșii“ strănepoți ai lui Homer să-i cređă d-lui Weigand, că scopulū călătoriei sale e curatū sciințificū!! — Sē revenimū acum la cuprinsulū discursurilorū.

I.

Celū dintēiu discursū pōrtă titlulū: „Ţēra și poporulū Ţințarilorū“. Ţințari se numescū dela numeralulū (5) cincī, pe care ilū pronunță ei Ţinți.*) Grecii fi numescū in batjocură: Cuțo-Vlahi, adecă Valachi șchiopi. Numele sciințificū e: Macedo-Romāni, care după părerea sa nu e destulū de cuprinđtorū, căci ei nu locuescū numai in Macedonia, ci, după cum vomū vedea, și in alte țeri din peninsula balcanică. Ei inșiși se numescū „Romāni“, ca să se deosebescă de cei din Dacia și Istria, cari se numescū „Romāni“.

*) După părerile d-lui Weigand.

Robescu trăgându focu? — R. Am spus pe Ghiță Trocăsescu. — I. De ce? — R. Așa mi-a venit... — I. Dér de ce ai spus că ți-a dat Ioan Oroveanu o poliță de 500 lei, pe care ai dîșit că ai pus-o între fotografii. — R. Am dîșit așa, ca să ușurez pe d-nul Oroveanu și să umble și pentru mine, când o umbla pentru fratele d-lui. D-nul Crisenghi întreabă: cine i-a arătat pe d. Brătianu. Stoica: Gardianu. D. I. Lahovari: Când a pus mîna pe d-ta, te-a bătut cineva? — Stoica: Nimeni. — D. C. F. Robescu: Eu. D. Lahovari: Dér la casarma jandarmilor? — Stoica: Nicl acolo, adecă o fi dat cineva dér nu țiu minte.

Interogatorul lui Muscalu.

Muscalu susține necontenit, că lui nu i-a spus nimic Stoica despre frații Oroveni, cum că ei l-ar fi învățat, și că acusatul Stoica dîcea vicinic și s'înjura că el singur vrea să-l omore pe primul-ministru fără ca să fi plătit de cineva și că Stoica l'a rugat pe dînsul să mîergă la București, ca să-i arate pe d. I. C. Brătianu, pe care nu-l cunoșce și că dînsul, Muscalu, după multe stăruițe a cedat pentru ca să scutescă banii de tren, că totu avea trebă la București. Acolo i-a furat lui Stoica 40 de franci de sub perină, câtă a găsit, și s'a întors înapoi.

D. președinte: Diceai d-lui judecător, că ți-a dîșit Stoica să trîescă societatea.

Muscalu: Nu e adevărat. D-nul prefectu de poliție mă bătea totă noaptea ca să spun că d. Oroveanu a învățat pe Stoica, și chiar d-nul procuror general mi-a dat bani, ca să spun că Orovenii sunt vinovați. A dîșit că imi dă 600 de franci. Pe urmă e martor și sergentu-majoru, că aducea la d. prefectu o jumătate oca de spirtu, de mă ungea pe trup și mă bătea dela 10 césuri și până la 3 din nopte. Am reclamat și d-lui procuror general de asta. D. procuror general Populeanu: Cui? Mie? — Muscalu: Da, dumitale, atunci când erați câte trei și cu d. judecător de instrucție. — D. Președinte: Ai vîcutu pe Oroveanu intrîndu la Stoica? — Muscalu: Niciodată. La întrebările advocaților apărării prin intermediul d-lui președinte, Muscalu mărturisese, că n'a vîcutu nicl pe Iosif Oroveanu, nicl pe Ioan Oroveanu, nicl pe Pompilie Stănescu la Stoica și că nicl Stoica nu i-a spus vreodată, că Orovenii sunt complici. Elu spune cum Stoica a fost bătut, că i s'a făgăduit că i dă drumul și i dă și bani, decă o spune că Oroveanu e vinovat.

Interogatorul lui Iosif Oroveanu.

După o suspendare de 50 minute, ședința se deschise la ora 8 și Iosif Oroveanu apare palid. Ochii tuturor se întorc asupra lui.

Preș. Acusatul Iosif Oroveanu, ești dat judecăței pentru că prin promisiuni și uneliri culpabile ai îndemnat pe Stoica Alexandrescu să atenteze la viața d lui prim-ministru. Ce ai de răspuns?

Iosif Oroveanu cu totă emoțiunea începe a spune cum a petrecut totu timpul dela închiderea sesiunei trecute a Camerei, spune cum a fost în străinătate cu soția d-lui, pentru ca să i se ia pe fratele d lui dela Anvers, și cum călătorind prin mai multe locuri și întorcîndu-se acasă vorbea cu fratele d-sale, ca să i mîrască cercul afacerilor și cum a venit pentru acestu scop de mai multe ori în București și a trasu totu la hotelul Kiriazii. Espune aceste drumuri cu totu deamănuntul.

Venindu la partea mai recentă, spune că într'o sîra s'a pomenit cu judecătorul de instrucție, care i-a răscolit totă casa, făcîndu perchiși și cari l'u duseră la casarmă, ér de acolo l'u duseră la gară, unde vîcutu pe fratele d-lui, pe Pompilie Stănescu, și pe Muscalu.

Arată apoi mirarea și grôza ce a simțit la astă vedere. L'an bîgat într'o odae infectă, unde l'au ținut până la 5 sîra fără să se spu nimic. Numai un soldat i-a dîșit: Rîu de d-ta domnule, dec'ai ajuns aici, căci aceia cari au intrat aci, merg dincolo la bătea. Apoi spune cum Stoica Alexandrescu a mărturisit, că Oroveanu e vinovat, deorece nu vedea pe Oroveanu, care era într'unu colț alu odăii pe scaun și când Oroveanu a apărut în fața lui, atunci Stoica a mărturisit, că a spus că Oroveanu e vinovat din causă că a suferit bătăi și torturi, pentru că i au dîșit să pună vina pe Oroveanu, decă vrea să scape.

Arată apoi modul cum s'a urmatu cu tratamentul

lui; dér d. președinte aci ia cuvîntul lui Oroveanu și i spune ca să nu se întindă la asemenea detalii.

Interogatorul lui Protopopescu.

Gheorghe Protopopescu, de o naivitate mare, espune totu întemplerile lui din viața, și cum nu scie nimic de atentat, nicl că a vîcutu pe Oroveanu la Stoica.

Răspunde cu atîta naivitate și cu atîta bună credință la tôte întrebările și astfel nimicește tôte întrebările și insinuările ce i se aduc.

Interogatorul lui Ion Oroveanu.

Ion Oroveanu arată, cum tôte sunt calumnii; după ce dovedese imposibilitatea acușărilor, spune că prim-procurorul Andronescu, înveța pe Eracle Petrescu de față cu dînsul, cu Ion Oroveanu, cum se spu că e casa lui Stoica Alexandrescu, etc.

Interogatorul lui Pompilie Stănescu.

Ca și ceilalți acușăți, Pompilie Stănescu nu scie nimic de vr'unu complotu al Orovenilor, elu nicl nu cunoșce pe Stoica Alexandrescu și nicl prietenu cu Oroveanu nu e. Face mărturisiri grave în privința poliției și a d-lui Populeanu, care i a făgăduit — ca și directorul penitenciarului, slujbă și liberare imediată din închisore, decă va spune că Oroveanu e vinovat. Arată tratamentul miserabilu din închisore.

Cu acestea s'a încheiatu prima ședință.

Ședința dela 18 Decembrie 1886

La orele 12 ședința se deschide. Se introduc acușăți. Se face apelul nominalu al martorilor.

După sfîrșirea apelului nominalu al martorilor, d. Bosie, apărătorul lui Stoica Alexandrescu, spune că până aci nu i s'a permis să comunice cu clientul său până aci și ca să i se dea voe, ca să comunice cu dînsul în particular.

D. Ioan Lahovari cere acêta și pentru ceilalți acușăți. Voia se acordă.

La ora 1 ședința se suspendă pentru 15 minute. (Va urma.)

Ultime sciri.

Viena, 31 Decembrie. După unu diaru polonezu niște trupe rusești concentrate pe la Harkow sunt îndreptate spre Kiew.

—0—

Ragusa, 30 Decembrie. Șcirile ce spuneau că Muntenegrul înarméza, tindu a se confirma. Se atribue Muntenegrului intențiunea de a favorisa o mișcare în Serbia în favorea prințului Karageorgevici.

—0—

Weimar, 31 Decembrie. Unu diaru din localitate semnaléza șgomotul după care ambasadorul Rusiei, contele Schuvaloff, ar fi trimes unu cartel (înscris, prin care se provócă la duel) contelui Herbertu de Bismarck.

—0—

Berlin, 31 Decembrie. În conferințele ministrului de resbelu cu toți șefii statului majoru s'a hotărît ca noile regimente să fi îndreptate exclusiv spre districtele dela graniță.

—0—

Maimulți contracții ruși au venit în București ca să cumpere cantități mari de grâu, scrie „Răsboiulu“.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

BERLIN, 2 Ianuarie. — Cu ocaziunea jubileului de 80 de ani dela intrarea sa în serviciul militar (*). Impêratul a primitu astăzi pe toți generali, comandanți pe corpuri ai ar-

*) În 1 Ianuarie 1807 prințul Wilhelm, actualul Impêrat, a fost numit stegar în armata prusiană; în etate de 10 ani.

Ocupațiunea Țințarilor: Mulți combină noțiunea „Român“ cu noțiunea „cioban“, basati pe falsa presupunere, că cei mai mulți dintre Români se ocupă cu păscutul vitelor. Acêta însă nu e adevărat, căci nicl a 20 parte nu sunt ciobani. Cei mai mulți dintre Țințari sunt negustori. Ei se disting prin crutare, fără ca să fi șgăriți, și sunt foarte întreprindători. În porturile mării mediterane până prin Egiptu, în Constantinopolu București, Viena, chiar în Hamburg se află o casă însemnată de comerciu în posesiunea unor Țințari. Frumosu e, că ei, ori unde voru fi, au doru de patria lor. Mulți dintre Țințari sunt meseriași: petrari, cari se pricepu cu deosebire la construirea podurilor și bisericelor; argintari, cunoscuți pentru dibăcia lor. D-nul Weigand a avut ocaziune să vadă în Monastir, cum erau în stare nise argintari să facă lucrurile cele mai fine cu instrumente foarte simple; ca dovadă a prezentat auditorilor o brațletă de rară frumșețe. Femeile țesu cu deosebire covore cu multă artă.

(Va urma.)

D-lu Weigand i-a împărțit pe Români Macedonenii din punctu de vedere geografic în 5 grupuri, cari ce-i drept se deosebesc icl coala în dialectu, dér se potu înțelege foarte ușor. Cea dinteu e: Grupa de Nord. Dintre orașe e însemnat: Monastirul cam cu 40,000 de locuitori. D nul Weigand observă, că Kiepert numesce pe nedrept acestu oraș unu oraș grecesc, căci abia se găsesc în totalu 8 familii grecesci, ceilalți locuitori sunt Bulgari și Români. Kiepert a fost sedus, după părerea d lui Weigand, de împrejurarea, că ce-i drept se vorbește mai numai grecesc. Alu doilea grup e: Grupul din Pindus. Acești Români se găsesc pe amîndou părțile graniței dintre Grecia și Turcia. Muntele e locuit numai de Valachi. Ei se mai pot subîmpărți în: Români, cari locuesc la Nordul graniței, cari se consideră ca Români-naționali; și în Români, cari locuesc la Sudul graniței și se consideră ca Greci. Alu treilea grup ilu constitue România din Olimp. Ei se întind departe spre Nord, de aceea locuesc în Salonicu o mulțime de Români. Alu patru grup sunt cei cari locuesc aproape de Strymon, și alu cincilea cei din Epirus și Albania. Ce privesce numărul populațiunii e foarte nesigur; datele diferiților cercetători varieză între o sută de mii și deue milioane.

matei germane, avîndu în frunte pe prințul Imperialu, care a adresat Impêratului unu discursu călduros și patriotic, pe care l'a terminat dîcîndu: E unu principiu stabilit în Prusia, că nu există nicl o diferință între popor și armată, pentru că amîndoi sunt gata a apăra patria, care a devenit, grația îngrijirilor impêratului, bunul comunu alu națiunii întregi. Acêta validitate a poporului nostru este garanția cea mai importantă ce avem pentru mîntinerea păcii.

Impêratul a răspuns prin câte-va cuvînte cordiale, și a exprimat mulțumirile și recunoștința sa tuturor generalilor și ofițerilor, și a înbrățiatu pe prințul imperialu și pe mareșalul de Moltke, mulțumindu acestui din urmă pentru serviciile sale incomparabile.

Impêratul Wilhelm a exprimat în fine cătră toți cei de față speranța, că-i va revede în ziua de anul nou viitor.

ROMA, 3 Ianuarie. — Palatul prințului Odescalchi a ars. Regele a alergat la locul incendiului, încuragiîndu pe pompieri la operă lor de scăpare. Multe colecțiuni de artă au fost nimicite de flacări. Paguba este enormă.

DIVERSE.

Mișliă jidovescă. — Într'unul din numerile trecute Liberalulu arată, că unu individ, Grimbergu, din Tergul-Ocna, după ce vizitate Iașul ca peștor, logodindu-se cu o copilă de evreu, Beti Fener, și luîndu-i 1,500 de franci din dîstrea ei, dispărui mai apoi, așa că biata fată amăgita își perd facultățile mintale și vagabonda nebună pe stradele Iașului. Mulțumită investigațiunilor poliției și parchetului, miserabilu fu aflat. Elu acum e arestat și datu judecăței. Lu recomandăm „ilustrilor patrioți“ dela Pester Lloyd, ca ei la rîndul lor să-l recomande comitetului din Madrid.

Dramă familiară. — Din Bamberg se scrie cu data 24 Decembrie: Mare senzațiune și adîncă compătimire a produsu o întempleră tragică, ce s'a petrecut aci la amîndu în cimiteriul de aci. Dr. Pfanenstiel, care căzuse într'o grozavă melancoliă din cauza morții soției sale, se impușcă la mormîntul soției sale, după ce impușcase mai întai pe fetița sa de cinc ani.

Proclamațiunihiliste. — Din Petersburg se scrie cu data 27 Decembrie n: Trecătorii au fost surprinși eri diminéți vedîndu o mulțime de placate mari și tipărite roșu, care proveneu dela Nihilisti și conțineau o proclamațiune nihilistă. E de mirat, că placatele erau lipite pe casele celor mai umblate strade din Petersburg. În proclamațiune se pune poporului rusu în perspectivă apropiată liberare de Țarul tiran. Proclamațiunea pîrtă subscrierea: „Ispolnitelnyj komitet Narodnoj Woli“ (Comitetul executiv al Voinței poporului.)

Dar de Crăciun. — Deunăzile a fost în Londra un procesu de divorțu într'o familiă de frunte din Londra. Lady Collin-Campbell era acusată de bărbatu-său pentru adulteriu. Jurați au achitat-o și așa divorțul nu s'a pronunțat. Lady Campbell primă acum de Crăciun unu daru anonim. Pentru descoperirea trimițătorului, fratele ei Mr. Nepton Blood a pus unu premiu de 50 funți sterlingi. Darul constă într'unu cerb de bronz, alu cărui cap pîrtă obrazul lordului Collin, ér pe cîrnele cerbului erau șapte numele celor 12 jurați, cari au achitat de adulteriu pe Lady Collin. Cerbulu stă pe unu postamentu de nikelu, care e împodobit cu insemnele ducelui de Marlborough, unul dintre amanții ei. La primirea acestui daru de Crăciun, Lady Collin-Campbell a fost apucată de neoricalele plînsului.

Pasiuni stranii. — Societatea alésă din Parisu a născocit unu nou soi de distracțiun în timpul ernei. Domni și Dîmne punu să se ilumineze bengalicu, la ore anumite, canalurile-cloace, a căroru construcțiune e foarte interesantă și, înarmați cu torțe, viziteză diferitele lor ramificațiuni. Stranii pasionați, înveliți în mantale lungi, care resistă umezelei, se scoboră în canalul principalu; excursiunile se facu, negreșit, sub conducerea celor ocupăți la canaluri, deorece în timpu de plîie se stricîndu-se o țevă, excursiunea ar putea fi periculôsă. Ți vine foarte comicu lucrul, când au în Bois de Boulogne strigînduși două dame una alteia: La revedere aci dup'amîndu în cloace!

Rectificare. În Nr. 284 alu fîiei nostre, la articolul de fond, colona 2-a, rîndul 23 de sus, în locu de: populațiunea flîmandă se se citescă: populațiunea flamandă. — O eróre și mai neplăcută s'a străcurat în Nr. 286, pe pagina primă, unde la începutul articolului „Din camera română“ este a se ceti: Cu ocaziunea discusiunei, în locu de: Cu ocaziunea disensiunei.

Editor: Iacobu Muresianu.

Redactor responsabilu Dr. Aurel Muresianu

Cursul la bursa de Viena

din 31 Decembrie st. n. 1886.

Rentă de aur 5%	104.45	Bonuri croato-slavone	105.50
Rentă de hârtie 5%	93.45	Despăgubire p. dijma de vină ung.	98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	151.05	Imprumulul cu premiu ung.	120.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	99.70	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	126.—	Renta de hârtie austriacă	82.65
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	83.25
Bonuri rurale ungare	104.50	Renta de aur austr.	112.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.50	Losurile din 1860	137.20
Bonuri rurale Banat-Timșu	104.25	Acțiunile băncii austro-ungare	881.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.20	Act. băncii de credit ung.	303.60
Bonuri rurale transilvane	104.50	Act. băncii de credit austr.	295.50
		Argintul — Galbini împărțesci	5.97
		Napoleon-d'or	9.97
		Mărci 100 imp. germ.	61.85
		Londra 10 Livres sterline	126.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Decembrie st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91 ³ / ₄	92 ¹ / ₂
Renta rom. amort. (5%)	93 ¹ / ₂	94—
convert. (6%)	86 ³ / ₄	87 ¹ / ₄
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	102—	103—
" " (5%)	87 ¹ / ₄	88—
" " urban (7%)	101—	102—
" " (6%)	94—	95—
" " (5%)	84 ¹ / ₄	85—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	17 ¹ / ₄	17.—
Bancnote austriace contra aur.	2.01	2.03

Cursulu pieței Brașov

din 1 Ianuarie st. n. 1886.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românești	8.43	8.4
Argint românesc	8.40	8.4
Napoleon-d'or	9.93	9.9
Lire turcești	11.30	11.3
Imperial	10.30	10.3
Galbeni	5.93	5.9
Scrisurile fonc. » Albina »	100.50	101.5
Ruble Rusesci	116.—	117.—
Discontul	7—10%	pe an.

Sz. 4147/1886 tkv.

III.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Densusianu Aron végrehajthatónak Grancea Iuon végrehajtást szenvedő elleni 11 frt. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén levő Marginén községébe fekvő:

a margineni 191 tjkvben A, †.	31 rend 4177 ¹ / ₁ hsz. ingatlanra 6 frt.
13 rend 2876 hsz. ingatlanra 11 frt.	32 " 4289 " " 15 "
14 " 2979 ¹ / ₁ " " 17 "	33 " 4575 ² / ₂ " " 115 "
16 " 3077 ¹ / ₁ " " 17 "	34 " 4664 ³ / ₃ " " 18 "
17 " 3244 ³ / ₃ " " 14 "	35 " 4668 " " 10 "
19 " 3562 ² / ₂ " " 14 "	36 " 5229 " " 5 "
20 " 3565 " " 5 "	37 " 5422 ² / ₂ " " 6 "
21 " 3660 " " 3 "	kikiáltási árban, továbbá végrehaj-
22 " 3724 " " 10 "	tás szenvedőtulajdonát képezett vé-
23 " 3757 " " 8 "	grehajtási zálogjoggal terhelt idő-
24 " 3803 és 3804 " " 36 "	közben Maria George Samuila Faina
25 " 3889 " " 3 "	tulajdonába átment a margineni
26 " 3991 ³ / ₃ " " 27 "	311 tjkvben A †.
27 " 3992 ² / ₂ " " 23 "	1 rend 3066 ³ / ₃ hsz. ingatlanra 64 frt.
28 " 4005 ² / ₂ " " 23 "	2 " 3241 " " 6 "
30 " 4148 " " 4 "	3 " 4006 ¹ / ₁ " " 36 "

ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést korábbi vevő Margnean Simon veszélyére és költségére 56 frt. 10 kr. bánatpénzének elvesztése mellett elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok a 1887 évi Január hó 10-ik napján délelőtti 10 órakor Marginén községben a falu házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az egyes ingatlanok becsárána 10% vagyis 1 frt. 10 kr., 1 frt. 70 kr., 1 frt. 70 kr., 1 frt. 40 kr. 1 frt. 40 kr., 50 kr., 30 kr., 1 frt., 80 kr., 3 frt. 60 kr., 30 kr., frt. 70 kr., 2 frt. 30 kr., 2 frt. 30 kr., 40 kr., 60 kr., 1 frt. 50 kr. 11 frt. 50 kr., 1 frt. 80 kr., 1 frt. 50 kr. 60 frt., 6 frt. 40 kr., 60 kr. és 3 frt. 60 kr. végrehajtható, vagy helyettese kivételével készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ében jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy miniseri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez lenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszeri elismervényt átszolgáltatni.

Kelt, Fogaras, 1886. évi Oktober hó 10. napján.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Deschidemă abonamentu

pe anulă 1887 la

„Amiculă Familei.”

Revista beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiunî. Cursulă XI. — Anulă 1887.

Va eși în 1-a și 15-a și a lunei în numerî de câte 2—3 côle; și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociali, articlii sciencifict, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a.

Prețulă de abonamentu pe anulă întregu e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei noi plătibili și în bilete de bancă și în timbre postalî.

Abonanții voru primi unele premii de valóre și-și voru puté procura cu prețuri reduse numérose opurî din edițiunea noastră.

Colectanții primescă gratis totu alu patrulea esemplarü.

Numerî de probă se trimitu gratis orî cui cere.

Tragemu mai departe atențiunea publicului nostru cetitoru și asupra tuturorü scrierilorü apărute în edițiunea noastră și anunciate în unu catalogu deosebitu ce se trimite gratis orî-cui ilu cere. Er în apropierea sêrbătorilorü Crăciunului și anului nou, ne luămü voia a recomanda, pe lângă alte numérose scrieri pentru tinerime ce se află de vëndare la noi, ca — *darü potrivitü de sêrbători* — următorele *Cărți de rugăciunî:*

Mărgăritarulü sufletului.

Carte bogată de rugăciunî și cântări bisericesci forte frumosu ilustrată. Numără peste 300 pagine. Prețulă unui esemplarü broșuratü e 40 cr. legatü 50 cr. legatü în pânză 60 cr. legatü mai finu 80 cr. — 1 fl. în legătură de luxu 1.50—2.50.

Miculă mărgăritarü sufletescü.

Cărticică de rugăciunî și cântări bisericesci — frumosu ilustrată, pentru pruncii scolarî de ambe sexele. Cu aprobarea Iurisdicțiunei sup. bisericesci. Prețulă unui esemplu broșuratü e 15 cr. — legatü 22 cr., legatü în pânză 26 cr.

A se adresa la „**Cancelaria Negruțiu**” în Gherla — Szamosujvár — Transilvania, unde se cumpără și **acții** dela „Albina,” „Furnica,” „Timișana,” „Ardeleana,” „Economulă” și „Transilvania.”

„Preotulă Românü.”

Revistă bisericescă, scolastică și literară.

Cursulă XIII. — Anulă 1887.

Va eși în broșuri lunare de câte 2³/₄ — 3¹/₄ côle; și va publica articlii din sfera tuturorü sciincelorü teologice și între aceștia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocașuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și sciencifice-literari.

Prețulă de abonam. pe an. întregu e 4 fl. — pentru România 10 fr. — lei noi plătibili și în bilete de bancă și în timbre postalî.

și-și voru puté procura cu prețuri reduse numérose

Cărticică de rugăciunî și cântări

pentru pruncii scolarî de ambe sexele. Cu mai multe icône frumöse. Prețulă unui esemplarü trimisü franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esemplare 5 fl. v. a. (Edițiune pentru gr.-cat. și altă ediț. pentru gr. or. Sê se noteze: care edițiune se cere.)

V i s u l ũ

Prea-curatei și Prea-sântei născătore de Dumneșeu, urmatü de cele mai frumöse rugăciunî cătră Mama Domnului și cătră Domnulă nostru Isusü Christosü, cu ilustrațiunî. Prețulă unui esemplarü trimisü franco 10 cr., 50 es. 3 fl. 100 es. 5 fl. v. a.